

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4914/2022
19.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић, Гордане Џакула, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужилаца АА из села ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из села ..., ДД из ..., ТТ из ... и ЕЕ из ..., чији је заједнички пуномоћник Ивана Трајковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Привредни суд у Зајечару, чији је законски заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Зајечару, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Нишу Гжрр 1275/2021 од 14.12.2021. године, у седници одржаној 19.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Нишу Гжрр 1275/2021 од 14.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Нишу Гжрр 1275/2021 од 14.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу Прр1 156/20 од 11.05.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати износ неисплаћеног потраживања у поступку стечаја Ст 447/2010 који се води пред Привредним судом у Зајечару у укупном износу од 288.427,86 динара, од чега на име главног дуга износ од 133.063,72 динара са законском затезном каматом почев од 27.04.2020, године као дана подношења тужбе, до исплате и на име обрачунате камате на главни дуг износ од 155.364,14 динара. Другим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца ББ и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати износ неисплаћеног потраживања у поступку стечаја Ст 447/2010 који се води пред Привредним судом у Зајечару у укупном износу од 678.754,79 динара, од чега на име главног дуга износ од 412.290,62 динара са законском затезном каматом почев од 27.04.2020, године као дана подношења тужбе, до исплате и на име обрачунате камате на главни дуг износ од 266.464,17 динара. Трећим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца ВВ и

обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати износ неисплаћеног потраживања у поступку стечаја Ст 447/2010 који се води пред Привредним судом у Зајечару у укупном износу од 532.869,69 динара, од чега на име главног дуга износ од 323.489,25 динара са законском затезном каматом почев од 27.04.2020, године као дана подношења тужбе, до исплате и на име обрачунате камате на главни дуг износ од 209.380,44 динара. Четвртим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца ГГ и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати износ неисплаћеног потраживања у поступку стечаја Ст 447/2010 који се води пред Привредним судом у Зајечару у укупном износу од 101.787,40 динара, од чега на име главног дуга износ од 42.459,52 динара са законском затезном каматом почев од 27.04.2020, године као дана подношења тужбе, до исплате и на име обрачунате камате на главни дуг износ од 59.237,88 динара. Петим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле ДД и обавезана тужена да тужиле на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати износ неисплаћеног потраживања у поступку стечаја Ст 447/2010 који се води пред Привредним судом у Зајечару у укупном износу од 23.908,06 динара, од чега на име главног дуга износ од 9.587,62 динара са законском затезном каматом почев од 27.04.2020, године као дана подношења тужбе, до исплате и на име обрачунате камате на главни дуг износ од 14.320,44 динара. Шестим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца ЂЂ и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати износ неисплаћеног потраживања у поступку стечаја Ст 447/2010 који се води пред Привредним судом у Зајечару у укупном износу од 632.075,17 динара, од чега на име главног дуга износ од 375.645,87 динара и трошкова износ од 12.756,02 динара са законском затезном каматом почев од 27.04.2020, године као дана подношења тужбе, до исплате и на име обрачунате камате на главни дуг износ од 243.673,28 динара. Седмим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца ЂЂ и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати износ неисплаћеног потраживања у поступку стечаја Ст 447/2010 који се води пред Привредним судом у Зајечару у укупном износу од 200.327,05 динара, од чега на име главног дуга износ од 72.69,53 динара и трошкова износ од 15.914,08 динара са законском затезном каматом почев од 27.04.2020, године као дана подношења тужбе, до исплате и на име обрачунате камате на главни дуг износ од 97.203,01 динара и камате на трошкове у износу од 14.518,43 динара. Осмим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле ЕЕ и обавезана тужена да тужиле на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати износ неисплаћеног потраживања у поступку стечаја Ст 447/2010 који се води пред Привредним судом у Зајечару у укупном износу од 783.430,44 динара, од чега на име главног дуга износ од 505.044,63 динара и трошкова износ од 2.260,00 динара са законском затезном каматом почев од 27.04.2020, године као дана подношења тужбе, до исплате и на име обрачунате камате на главни дуг износ од 276.125,81 динара. Деветим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцима на име накнаде трошкова парничног поступка исплати укупан износ од 220.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1275/2021 од 14.12.2021. године, првим ставом изреке, одбијена је жалба тужене и првостепена пресуда потврђена у првом, другом, трећем, четвртном, петом, шестом, седмом и осмом изреке. Другим ставом

изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу деветом изреке у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је обавезана је тужена да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати укупан износ од 237.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Против решења о трошковима поступка садржаног у другостепеној пресуди, тужиоци су изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, у којој су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20).

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку оценио да ревизија тужилаца није изузетно дозвољена.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним решењем преиначено је решење о трошковима поступка уз примену одредаба закона који регулишу право странке на накнаду трошкова поступка и њихову висину. Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужилаца, као изузетно дозвољеној, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија није дозвољена ни као редовна ревизија.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ставом 2. истог члана Закона, прописано је да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, а према ставу 6. исте одредбе у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе закона о ревизији против пресуде.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

У конкретном случају, ревизијом тужилаца побија се само правноснажно другостепено решење о трошковима парничног поступка, садржано у другостепеној пресуди. Трошкови поступка представљају акцесорно потраживање, па се према члану 28. ЗПП не узимају у обзир приликом оцене права на изјављивање ревизије у ситуацији када не чине главни захтев. У том смислу, ни ревизија против правноснажног решења о

трошковима поступка не може се изјавити на основу чл. 404. ЗПП, али ни по чл. 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона одређено да ревизија против одлуке о споредном тражењу није дозвољена.

На основу чл. 420. у вези чл. 413. ЗПП, у односу на ревизију тужиоца одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић